

Beslutningsforslag nr. B 1. Fremsat den 3. oktober 1984 af Lykketoft (S), Bakholt (S), Camre (S), Jytte Hilden (S), Hjortnæs (S), Egon Jensen (S), Stavad (S) og Tastesen (S)

Forslag til folketingsbeslutning om en reform af skattesystemet

Folketinget opfordrer regeringen til hurtigt i denne samling at fremsætte lovforslag om en reform af skattesystemet – til delvis ikrafttræden med virkning fra indkomståret 1985 og med følgende indhold gennemført i løbet af årene 1986–88:

1. Der indføres en proportional statskat for alle og en tillægsskat, der alene betales af personer med høje tillægsskattepligtige indkomster (jfr. punkt 3 og 4). I den proportionale statskat indregnes de hidtidige folkepensions- og dagpengebidrag.
2. Proportional skat til stat, kommune og amtskommune beregnes på grundlag af den almindelige skattepligtige indkomst. Skatteprocenten fastsættes, så den nogenlunde svarer til niveauet på 1. trin (proportionalstrækket) under de gældende regler.

Det almindelige personfradrag forhøjes til 22.600 kr. (1984-niveau) og bliver på ny ens ved beregningen af statslige og kommunale skatter.

Til styrkelse af børnefamiliernes økonomi skal dog de 16.000 kr. af det statslige personfradrag for hjemmeboende personer under 18 år overføres til fradrag ved skatteberegningen for forsørgerne (mellem forældrepar ligeledes fradraget). Denne regel erstatter det ny, særlige statslige personfradrag på 4.000 kr. pr. barn under 10 år.

For enlige pensionister forhøjes personfradraget til 43.000 kr. og for gifte pensionister til 24.200 kr.

Lønmodtagerfradraget forenkles. Der påbegyndes en grundlæggende forenk-

ling af reglerne om befodrings- og kørselsfradrag.

Frdraget på 2.000 kr. pr. person (4.000 kr. pr. ægtepar) for præmier og bidrag til visse forsikringer, børneopsparing og selvpension afskaffes.

Standardfradraget for ejerboligers vedlignholdelse afskaffes. For pensionister reduceres lejeværdien tilsvarende.

Frdragsret for repræsentation i erhvervsvirksomheder begrænses til halvdelen af udgiften.

Regler, der er indført med det formål at stimulere erhvervsinvesteringer, men har upræcis effekt og tilskynder til skattepekulation, saneres. Således afskaffes gældende frdragsordning for indskud på etableringskonti.

I sammenhæng med udviklingen af en mere aktiv og målrettet statslig erhvervs politik bør også reglerne om hensættelse til investeringsfonds og om varelager nedskrivning nyvurderes.

Endvidere overvejes en effektivisering af bestemmelsen om beskatning af mindst privatforbruget hos personer, der særlig kraftigt udnytter skattesystemets frdragsmuligheder.

Der sikres en realistisk værdiansættelse af naturalieindkomster (»frynsegoder«).

Bestemmelserne om beskatning af kursgevinster og andre formuegevinster, især hvor der reelt er tale om næring eller spekulation, gøres mere entydige og effektive.

Indsatsen mod skattepekulation lettes endvidere ved indførelsen af en generel omgælsesklausul i skattelovgivningen, således at visse dispositioner, der forret-

ningsmæssigt er en »omvej«, kan nægtes skattemæssig virkning.

3. Den tillægsskattepligtige indkomst opgøres på en anden måde end den almindelige skattepligtige indkomst:

Grundlaget for tillægsskatten fastlægges som »arbejdsindkomst« med tillæg af 5 pct. af den skattepligtige formue (i stedet for det faktiske kapitalafkast).

Renteindtægt, lejeværdi og aktieudbytte skal således ikke indgå. Desuden skal for selvstændigt erhvervsdrivende ses bort fra en andel af overskuddet svarende til 5 pct. af værdien af de fysiske erhvervsaktiver.

Desuden ses væk fra en række af de fradrag, der bevares ved opgørelsen af den almindelige skattepligtige indkomst.

Væsentligst er det, at rentefradrag ikke kan foretages ved opgørelsen af den tillægsskattepligtige indkomst.

Tillægsskattegrundlaget forhøjes med det beløb, hvormed bidrag eller præmier til pensions- og forsikringsordninger indbetalt af arbejdsgiver og skatteyder selv tilsammen overstiger 25.000 kr. årligt.

Endelig begrænses også adgangen til lønmodtagerfradrag ved tillægsskatteopgørelsen.

Ved fradragssaneringen som skitseret under punkt 2 og den særlige opgørelse af tillægsskattegrundlaget skaffes efter en overgangsperiode (jfr. punkt 4) provenumæssig dækning for en skattefri bundgrænse for tillægsskatten på 180.000 kr. (1984-niveau).

Derved berøres kun ca. 12 pct. af de skatteansatte personer af tillægsskatten, og de fleste af dem berøres med relativt små beløb.

Tillægsskatteprocenten skal være 25.

4. I en overgangsperiode skal fastsættes afvigende regler for opgørelsen af den tillægsskattepligtige indkomst for at sikre gradvis gennemførelse af den ønskede begrænsning af rentefradragenes skattemæssige værdi og beskatning af renteindtægter og andet kapitalafkast.

Overgangsordningen må udformes således, at det faktiske kapitalafkast (positivt eller negativt) over nogle år erstattes af det faste formuetillæg på 5 pct.

Personer med store rentefradrag eller formueindtægter skal have den længste

tilpasningstid. Det meget store flertal af tillægsskattepligtige vil kunne nøjes med en treårig tilpasningsperiode, før de nye regler slår fuldt ud igennem.

5. For landbrugsvirksomheder – der i almindelighed ikke har adgang til at om-danne til aktie- eller anpartsselskab – åbnes adgang til at blive beskattet efter særlige regler, der rummer selskabsbeskatningens fordele (frivillig »virksomhedsskat«).
6. Kommanditselskaber og interessentskaber med 3 eller flere deltagere inddrages under obligatorisk »virksomhedsskat« på 50 pct., således at de erhvervmæssige fradrag (afskrivninger m.v.) først kan udnyttes i takt med faktisk indtjening i den pågældende virksomhed og således ikke kan bruges til at lette skatten af indtægt fra andre kilder.
7. Selskabsskatten forhøjes til 50 pct.

Det bør overvejes at afskaffe skattegodtgørelsesordningen for aktieudbytte og i stedet lette den formelle dobbeltbeskatning ved et fradrag for en del af selskabers udbyttebetalinger. Udbytteskatten må i så fald gøres i videst muligt omfang definitiv for udbyttedagere, der ikke er fuldt skattepligtige i Danmark.

Reglerne om lempelse for selskabers udlandsindkomst og datterselskabslempelse forenkles og saneres.

Andelsforeninger og -selskaber inddrages under almindelig indkomstbeskatning som aktieselskaber, dog med fradragret for omsætningsbestemte rabatter og dividender.

Private fonde og selvejende institutioner inddrages ligeledes under selskabsbeskatning, idet nærmere definerede almennyttige formål dog særligt tilgodeses i skattelovgivningen.

8. Lov om særlig indkomstskat revideres, således at indtægterne under denne lov som hovedregel medregnes i den almindelige indkomst, eventuelt fordelt over en femårig periode forud for realiseringen af fortjenesten.
9. Lovgrundlaget til at hindre »skatteflugt« gennem emigration eller overførsel af visse indtægter eller investeringer til skat- tely i udlandet forbedres systematisk.

10. Skattereformen skal forenkle og fremme automatisering af indkomstopgørelsen og ligningsarbejdet.

Automatisk indberetning til skattemyndighederne bør snarest udvides til renteudgifter og visse renteindtægter (pantebreve m.v.), til fradragberettigede forsikringer og til faglige kontingenter og Akassebidrag. Værdien af medarbejderes fri bil og andre større naturaliegoder bør indberettes fra arbejdsgiveren.

Lønmodtagere og pensionister vil herefter kunne modtage en automatisk årsopgørelse og slutskatteberegning uden forudgående indsendelse af selvangivelse. Selvangivelsespligten må alene bevares for erhvervsvirksomhed. For de forholds-

vis få blandt de øvrige skatteydere, der efter fradragssaneringen alligevel har fradragsposter, der ikke automatisk indberettes – f.eks. ekstraordinære befordringsudgifter – bevares en selvangivelsesret.

11. Indkomstskattereformen vil frigøre kræfter til sikring af mere effektiv kontrol og ligning.

Kommuner med svag ligningsindsats må anvende øgede ressourcer, og samvirket mellem de kommunale og de statslige ligningsmyndigheder må udbygges. Samarbejdet mellem skatte- og toldvæsen må effektiviseres og udbygges til bekæmpelse af alle former for skatteunddragelse og sort arbejde.

F. t. beslutn. vedr. skattesystemet

Bemærkninger til forslaget

Socialdemokratiet fremsætter hermed på ny beslutningsforslag om en samlet skattereform.

Forslaget er identisk med beslutningsforslag nr. 79 af 23. marts 1984, og der henvises generelt til de meget udførlige bemærkninger og beregninger, der ledsagede forslaget i forrige folketingssamling. Se Folketingstidende 1983-84 (2. samling), forhandlingerne sp. 2905 og 4963, tillæg A sp. 3353.

Siden sidste behandling af socialdemokratiets skattereformforslag i folketinget har Danmarks Sparekasseforening udsendt sit debatoplæg om en skattereform. Sparekasseforeningens forslag om en separat person- og kapitalafkastbeskatning understreger ligesom nærværende forslag nødvendigheden af en fuldstændig proportional beskatning af alt faktisk kapitalafkast med samme skatteprocent, uanset om modtageren af kapitalafkastet er en person, et selskab eller en fond.

Sparekasseforeningens oplæg behandler særlig indgående det voksende omfang, som skattetænkning ved hjælp af skattefri kursgevinster har fået. Der henvises – ligesom det var tilfældet i bemærkningerne til nærværende forslag i foråret 1984 – til den mulighed at gennemtvinge en forhøjelse af den pålydende rente af ny statspapirer og realkreditobligationer, så den kommer til at ligge tæt på markedsrenten ved udstedelsestidspunktet. Derved ville omfanget af spekulation i kursgevinster blive væsentligt formindsket.

Imidlertid betyder liberaliseringen af kapitalbevægelserne over landegrænserne, at kursgevinstspe-

kulation ikke effektivt kan standses alene ved en konsekvent proportional rentebeskatning og højere påtrykt rente på stats- og realkreditpapirer.

Socialdemokratiet har i sommerens løb gennemført sit eget sagkyndige udredningsarbejde specielt om kursgevinstproblemerne og er – med stærk støtte i sparekassernes oplæg – nået til, at den eneste effektive bremse på kursgevinstspekulationen er en regel, der beskatter *alle fremtidige kursgevinster* – herunder også valutakursgevinster – på obligationer, pantebreve og lignende fordringer bortset fra stats- og realkreditpapirer. Denne i praksis meget omfattende undtagelse vil betyde, at det meget store antal små gevinster fortsat holdes uden for indkomstbeskatning, hvad der rummer betydelige administrative fordele. Men undtagelsen skal naturligvis ses direkte i sammenhæng med forslaget om højere påtrykt rente på stats- og realkreditpapirer. Ved en »hovedregel« om skattepligt for kursgevinster opfanges alle nuværende og fremtidige arrangementer med udnyttelse af skattefriheden for kursgevinster uden for det regulerede område (stat og realkredit) – herunder køb af f.eks. rentefri udenlandske obligationer med stor kursgevinst.

Kurstab for de papirer, hvoraf kursgevinster bliver skattepligtige, bør principielt være fradragsberettigede. Men for på forhånd at inddæmme ny typer af skattespekulation bør – med forbillede i gældende aktieavancebeskatning – fastslås; at sådanne kurstab kun kan fradrages i tilsvarende skattepligtige kursgevinster i samme eller senere indkomstår.